

Tillægsbet. o. lovf. vedr. indkomst- og formueskat til staten

Til lovforslag nr. L 154. Tillægsbetænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 1. juni 1982

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten

(Beskatning af lønindkomst erhvervet i udlandet)

Udvalget har – efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling – behandlet dette i et møde.

Ændringsforslag

Til § 1

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP)):

1) I den foreslåede affattelse af lovens § 33 A udgår i *stk. 1* ordene », der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1,«.

2) I den foreslåede affattelse af lovens § 33 A udgår i *stk. 1* ordene »af en sammenlagt varighed på højst 42 dage«.

3) I den foreslåede affattelse af lovens § 33 A udgår *stk. 3*.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*, men vil redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag ved 3. behandling.

Bemærkninger

Til nr. 1, 2 og 3

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Der henvises til de som bilag til tillægsbetænkningen optrykte henvendelser til udvalget fra Danmarks Rederiforening af 31. marts og 24. maj 1982 samt til ministerens kommentarer af 28. maj 1982.

Hagen Hagensen (KF) Gammelgaard (KF) Anders Andersen (V) Anders Poulsen (V)

Glistrup (FP) Bollmann (CD) Bente Juncker (CD) Arne Bjerregaard (KrF)

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Egon Jensen (S) Karl Nielsen (S)

Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Kalnæs (SF) Rahbæk Møller (SF) nfmd.

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Henvendelse af 31. marts og 24. maj 1982 fra Danmarks Rederiforening til skatte- og afgiftsudvalget

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1218 København K

Ligningslovens § 33 A (L 154)

Skatte- og afgiftsministeren har den 12. marts d.å. fremsat forslag til lov om ændring af lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (L 154).

Inden forslaget videre behandling i folkettingen vil vi gerne over for udvalget generelt fremføre, at det fremsatte lovforslag, hvis det gennemføres, vil medføre tab af en række danske arbejdspladser på fremmede skibe samt på boreplatforme, der arbejder i udlandet. Derudover har vi følgende kommentarer:

1. Lovforslagets hovedregel

Forslaget om at nedsætte 12 måneders fristen til 6 måneder er for så vidt en forbedring af bestemmelsen, men da skattnedslaget samtidig foreslås nedsat til $\frac{2}{3}$ af fuldt nedslag, er det vores opfattelse, at der samlet for rederierhvervet er tale om en forringelse.

2. Ansatte på havanlæg

Fjernes muligheden for nedsættelse i henhold til § 33 A for personel på havanlæg, vil der ske en uberettiget diskriminering af sådant personel i forhold til personel udsendt til anlægs- og byggevirkksomhed på land, idet ansatte på havanlæg udfører et arbejde, der helt kan sammenlignes med entreprenørarbejde på land. Hertil kommer, at forudsætningen for gennemførelsen af § 33 A i 1975 – hensynet til valutaindtjeningen m.v. – i lige så høj grad gør sig gældende for arbejde på havanlæg som for andet erhvervsarbejde i udlandet.

Forslaget vil reelt indebære, at dansk personels arbejdspladser på havanlæg vil blive overtaget af udlændinge. Da mange af disse arbejdspladser endvidere giver danske ansat-

te en uddannelse og ekspertise, der ikke kan erhverves i Danmark, vil også arbejdspladser i Danmark på længere sigt gå tabt.

Der ses ikke at kunne påvises afgørende grunde til at undtage personel på disse havanlæg fra lempelsesreglen. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget (side 3, sp. 1–2) gælder der ganske særlige forhold for arbejde på havanlæg med hensyn til arbejdstid og ferieforhold, men det er uforståeligt, hvorfor sådanne særlige forhold skulle begrunde en fravigelse fra reglen. De pågældende »atypiske« forhold nødvendiggør jo alene særlige overvejelser omkring feriereglens udformning, jfr. nedenfor. Lovforslagets reference til »installationer« bør derfor udgå.

Vi går iøvrigt ud fra, at der med udtrykket installationer udelukkende tænkes på installationer (herunder bevægelige platforme) på havet (havanlæg).

3. Ansatte på skibe

En gennemførelse af lovforslaget vil som nævnt reelt medføre bortfald af arbejdspladser for danske søfolk.

Det nævnes, at der ved ændringen er tilstræbt en ligestilling imellem dansk og udenlandsk registreret tonnage. En sådan ligestilling opnås ikke ved de stillede ændringsforslag. En reel ligestilling vil nødvendiggøre, at der tildeles danske søfolk på fremmed registreret tonnage et ligningsmæssigt fradrag, der delvis kunne afbøde de uheldige virkninger af det foreslåede. Vi henviser i denne forbindelse til det ligningsmæssige fradrag på 25 pct., der er knyttet til arbejde i udlandet uden for Vesteuropa, og foreslår, at der på lignende måde gennemføres et fradrag for danske søfolk på fremmed registreret tonnage.

4. Feriereglen

Den foreslåede 42 dages ferieregel kan ikke, i det omfang skibe og havanlæg måtte blive omfattet af lempelsesreglen, anvendes på disse. For skibs- og platformpersonel gælder det, at der i et betydeligt omfang på grund af forlænget arbejdstid oparbejdes frihed til senere afspadsering. 42 dages-reglen vil langtfra være tilfredsstillende her. Udtrykket i den gældende lov »ferie og lignende« har via praksis fået et rimelig klart indhold, hvorfor det bør overvejes at lade den eksisterende regel gælde uændret for skibe og havanlæg eller udarbejde en særlig ferieregel i overensstemmelse med de atypiske arbejdsforhold.

5. Dobbeltbeskatningslempelse og kreditreglen i § 33, stk. 3

I bemærkningerne til forslaget (side 3, 2. spalte) anføres, at det, som en (yderligere) konsekvens af den foreslåede delvise beskatning af udlandsindkomsten, følger, at der, når arbejde udføres i et land, med hvilket Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsaftale, vil kunne gives dobbeltbeskatningslempelse. Det forekommer at være en nødvendig følge heraf, at også ligningslovens § 33, stk. 3, ophæves (altså stk. 3 i den foregående paragraf). Vi henviser i denne forbindelse til vedlagte taleeksempel, der med udgangspunkt i ministeriets eget taleeksempel (bilag 2 til lovforslaget) viser, at forslaget vil medføre dobbeltbeskatning og en helt ubegrundet forskelsbehandling af arbejde i aftalende og i andre lande.

6. Henvisningen til kildeskattelovens § 1

I § 33 A, stk. 1, bør bisætningen »der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1« udgå, da sætningen har nogle formentlig utilsigtede virkninger, som følgende eksempler viser:

Eksempel 1

En dansker bliver af sit firma udstationeret i udlandet for en længere årrække. Han ønsker derfor at sælge sit hus i Danmark. På grund af den vanskelige situation på husmarkedet lykkes det først at sælge huset til overtagelse 7 måneder efter udrejsen. Efter skattevæsenets nyeste praksis ophører skattepligten efter kildeskattelovens § 1 tidligst på dette tidspunkt. Da udstationeringen efter lovens ordlyd kun har været 7 måneder, gives ikke nedslag efter § 33 A.

Eksempel 2

Modsat eksempel 1 ophører skattepligten ved udrejsen. Efter 2 års ophold i et land, hvis skattesystem er »anerkendt« af det danske skattevæsen, forflyttes danskeren imidlertid til et land, der ikke er »anerkendt«. Her varer opholdet 7 måneder, hvorefter han flyttes tilbage til Danmark. I de 7 måneder er den fulde skattepligt til Danmark genindtrådt ifølge kildeskattelovens § 1, nr. 2, men da perioden er under 12 måneder, gives ikke nedslag efter § 33 A.

Vi foreslår derfor, at lovforslaget ændres på en sådan måde, at det sikres, at lempelse finder anvendelse i alle tilfælde, hvor udlandsophold har haft den varighed, der er fastsat i § 33 A, uanset skattepligtforhold.

7. Overgangsregler

Da der med lovforslaget på afgørende vis gribes ind i en række kontraktters økonomiske forudsætninger, bør de gældende regler fortsat kunne anvendes efter skatteyderens ønske – enten indtil kontraktforholdet ophører eller i hvert fald i en væsentlig længere periode end den foreslåede 12 måneders periode.

Rederiforeningen må under henvisning til ovenstående punkter påpege, at forslaget indeholder væsentlige og urimelige forringelser for rederierhvervet i forhold til de gældende regler. Vi skal derfor anmode skatte- og afgiftsudvalget om at overveje modifikationer af lovforslaget som ovenfor beskrevet.

Med venlig hilsen
Danmarks Rederiforening
L. Degerbøl

24. maj 1982

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1218 København K

Ligningslovens § 33 A (L 154)

Rederiforeningen har ved skrivelse af 31. marts d.å. rettet henvendelse til udvalget om ovennævnte forslag og påpeget, at det indebærer væsentlige og urimelige forringelser for rederierhvervet i forhold til gældende regler.

Skatte- og afgiftsministerens ændringsforslag, som er fremsat for at imødekomme en stærk kritik fra erhvervslivet, er imidlertid af underordnet betydning for skibsfartserhvervet. Vi må derfor beklage, at lovforslaget fortsat indebærer en urimelig forringelse af skibsfartens vilkår og samtidig er klart diskriminerende mod Danmarks tredjestørste eksporterhverv.

Skatte- og afgiftsministerens bemærkninger af 17. maj giver i øvrigt anledning til følgende kommentarer.

1. Ansatte på havanlæg

Vi finder, at ministeren ikke på nogen tilfredsstillende måde har taget stilling til Rederiforeningens argumenter. Spørgsmålet er, om der bør være nogen forskel mellem dansk borepersonel, der arbejder på f.eks. en platform i brasiliansk farvand, og danske ansatte på en fabrik i Brasilien. Det mener vi ikke. Ministerens eneste argument for en forskelsbehandling er, at forholdene omkring ferie er forskellige for de to grupper. Denne indvending er vel ikke ganske afgørende, og i øvrigt er den forkert. Den eneste forskel, der er tale om, er, at borepersonellets arbejdstid tilrettelægges anderledes end arbejdstiden på land. Typisk arbejdes der således 12 timer pr. døgn på en platform alle ugens 7 dage i 26 uger ($\frac{1}{2}$ år), hvorefter der naturligvis oparbejdes et betydeligt antal afspadseringsdage – og ikke ferie. Rent faktisk overstiger antallet af arbejdstimer på platforme – ca. 2100 timer om

året – det normale timetal på land, der er ca. 1800 timer.

Vi finder, at ministerens forslag indebærer en ganske uberettiget diskrimination af ansatte på platforme i forhold til ansatte på land, og forslaget vil utvivlsomt indebære, at danske arbejdspladser på havanlæg bliver overtaget af udlændinge, der i mange tilfælde vil arbejde under gunstigere hjemlige skatte-regler. Med hensyn til konsekvenserne heraf må vi henvise til vor tidligere henvendelse til udvalget.

2. Ansatte på skibe

Ministeren erkender i sit svar, at lovforslaget, alt andet lige, vil give højere beskatning af danske søfolk, der er ansat på udenlandsk tonnage (disse vil fremover blive underkastet almindelig landbeskatning) end danske søfolk på dansk registreret tonnage (disse nyder i forhold til den almindelige landbeskatning visse fordele i medfør af sømandsskatteordningen). Ministeren mener imidlertid, at det formentlig vil kræve særlig lovhjemmel at ligestille de to grupper via et ligningsmæssigt fradrag svarende til det fradrag, der er knyttet til arbejde i udlandet (25 pct. fradrag efter 2 måneders udlandsophold).

Ministerens argumentation for, at der administrativt ikke kan gennemføres et tilsvarende fradrag for ansatte på udenlandsk tonnage, er ikke holdbar. Det hævdes således, at baggrunden for det særlige fradrag, der i dag er knyttet til arbejde i udlandet, er de specielle omkostninger, der ofte er forbundet med sådant arbejde.

Ministeren finder derfor, at forudsætningen for, at søfolk på udenlandske skibe skulle have et lignende fradrag, måtte være, at det bliver dokumenteret, at det er forbundet med særlige udgifter at være forhyret på et

udenlandsk skib. Hertil er at bemærke, at det særlige fradrag, der i dag ydes ved arbejde i udlandet, ikke forudsætter dokumentation for udgifter, ja, tilmed kan dokumenterede udgifter til kost og logi m.v. fratrækkes ved siden af fradraget.

Hvis udvalget skulle finde det rigtigst at ændre loven som foreslået af ministeren, bør det samtidig sikres, at beskatningen ikke bliver hårdere ved ansættelse på udenlandsk

skib end ved ansættelse på dansk skib.

3. Henvisningen til kildeskattelovens § 1

Ministeren har ikke kommenteret dette punkt i vores henvendelse.

Rederierhvervet rammes hårdt af lovforslaget på en række punkter, og ministerens ændringsforslag og kommentarer til Rederiforeningens første henvendelse indebærer ikke nogen ændring i denne konklusion.

Med venlig hilsen
Danmarks Rederiforening
L. Degerbøl

Ministeren for skatter og afgifter
kommentarer til henvendelse af 31. marts og 24. maj 1982
fra Danmarks Rederiforening

I et notat af 25. maj 1982 (L 154 – bilag 39) har Rederiforeningen fremsat forslag til ændringer i lovforslag L 154 om ligningslovens § 33 A.

Forslag 1:

Stk. 1. Ordene »der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1« udgår.

Rederiforeningen henviser til pkt. 6 i foreningens brev af 31. marts 1982, hvori samme forslag blev fremsat.

Rederiforeningens begrundelse for at foreslå, at fuld skattepligt her til landet ikke skal være en betingelse for at kunne opnå lempelse efter § 33 A, er formentlig af hensyn til følgende situation:

En dansker opgiver sin bopæl her i landet og tager ophold i udlandet for en årrække. Hans danske skattepligt ophører, efter at han har påbegyndt arbejdsopholdet i udlandet, men på et tidspunkt, hvor arbejdsopholdet i udlandet har varet mindre end 6 måneder, f.eks. 5 måneder.

Omvendt kan det tænkes, at et arbejdsophold i udlandet afsluttes mindre end 6 måneder efter det tidspunkt, hvor fuld skattepligt til Danmark er indtrådt. Da § 33 A som betingelse for skattefritagelse kræver, dels at opholdet i udlandet varer i 6 måneder, og dels at skatteyderen under dette ophold er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, vil de pågældende (som kun er skattepligtige i 5 måneder) ikke opfylde lovens betingelser.

Dette er korrekt. En konsekvent gennemførelse af Rederiforeningens synspunkt må imidlertid føre til, at også 6 måneders-betingelsen opgives, og hermed vil lovens oprindelige sigte være helt tabt. I øvrigt henvises til ministerens kommentar af dags dato til Rederiforeningens skrivelse af 24. maj 1982 (L 154 – bilag 36).

Forslag 2

Stk. 1. Ordene »af en sammenlagt varighed på højst 42 dage« udgår.

Foreningen henviser til pkt. 1 i foreningens brev af 24. maj 1982.

Der henvises til kommentar af dags dato vedrørende dette brev (L 154 – bilag 36).

Forslag 3

Stk. 2 omformuleres således:

»Stk. 1 gælder ikke for lønindkomst ved tjeneste uden for riget

- a) for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed,
- b) om bord på danske skibe, herunder skibe, der ligger ved land under bygning, reparation eller midlertidig oplægning, eller
- c) om bord på danske, norske eller svenske luftfartøjer«.

Rederiforeningens forslag indeholder følgende ændringer i forhold til foreliggende lovforslag:

»Skibe« foreslås ændret til »danske skibe« – »fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af kulbrinteforekomster«, udgår.

– »Luftfartøjer« foreslås ændret til »danske, norske eller svenske luftfartøjer«.

Foreningens forslag svarer til den gældende udformning af § 33 A.

Vedrørende disse ændringsforslag henvises til det herom i ovennævnte kommentarer anførte.

For så vidt angår forslaget om at indskrænke undtagelsesbestemmelsen til alene at vedrøre de skandinaviske luftfartøjer bemærkes, at motiveringen for at udvide denne undtagelsesbestemmelse til alle luftfartøjer er den, at det arbejde, der udføres om bord på luftfartøjer, er af samme karakter, hvad enten luftfartøjet er skandinavisk eller indregi-

streret i et andet land, og at der ikke ses at være nogen begrundelse for en skattemæssig forskelsbehandling.

Forslag 4

Stk. 3. Ministerens forslag til nyt stk. 3 foreslås slettet.

Det af ministeren foreslåede stk. 3 går ud på en genindførelse af den oprindelige bestemmelse, hvorefter fritagelse efter § 33 A ikke skal gælde i det omfang, en dobbeltbe-

skatningsaftale har tillagt Danmark beskatningsretten til den pågældende lønindkomst.

Motiveringen for denne bestemmelse er – foruden hensynet til det pågældende aftaleland – at en fritagelse for dansk beskatning efter et halvt år i udlandet vil give for rige muligheder for total skattefrihed som følge af dobbeltbeskatningsoverenskomsternes 183 dages-regel, jfr. også bemærkningerne til det af ministeren stillede ændringsforslag, der i betænkningen til L 154, blad nr. 694, til § 1 er opført som nr. 7.

Mogens Lykketoft

/ J. Sneum

Ved skrivelsen af 24. maj 1982 (L 154 – bilag 36), har Danmarks Rederiforening rettet henvendelse til udvalget om de foreslåede ændringer af ligningslovens § 33 A.

I skrivelsen henvises til Rederiforeningens tidligere skrivelse af 31. marts d.å. til skatte- og afgiftsministerens bemærkninger hertil af 17. maj 1982 (L 154 – bilag 27). Disse bemærkninger giver Rederiforeningen anledning til en række kommentarer.

Rederiforeningen anfører først, at der ikke bør være forskel på den skattemæssige behandling af danske, der arbejder på boreplatforme i udlandet, og danske, der arbejder i land i udlandet.

Det nævnes, at den eneste forskel, der er i ferieforholdene for de to grupper, er, at borepersonellets arbejdstid tilrettelægges anderledes end arbejdstiden på land.

Hertil bemærkes, at arbejdets tilrettelæggelse og moderne samfærdselsmidler medfører, at ansatte på boreplatforme kan tilbringe 6 måneder om året i Danmark. En personkreds med sådanne arbejdsforhold blev ikke oprindeligt ved indførelsen af ligningslovens § 33 A anset for omfattet af skattelempelsen.

Dette hænger sammen med, at det ved indførelsen af bestemmelsen forudsattes, at denne skulle administreres i overensstemmelse med den praksis, der var gældende for

skattefritagelse i forbindelse med arbejde i Grønland. Her tillod man op til 89 dages ferie om året, uden at opholdet af denne grund ansås for afbrudt. Retspraksis har imidlertid antaget, at man måtte anerkende de ferielængder, der var sædvanlige for den enkelte branche. Dermed fik ansatte ombord på boreplatforme og installationer i fremmed farvand mulighed for at anvende bestemmelsen i den gældende udformning, uanset at denne persongruppe har ca. 6 måneders ferie o.l. om året.

Lovforslaget, med de af ministeren stillede ændringsforslag, bringer således retstilstanden tilbage til det, der var intentionen ved indførelsen af den nugældende § 33 A.

Rederiforeningen anfører dernæst, at danske ansatte på udenlandske skibe bliver hårdere beskattet end ansatte på danske skibe, idet den sidstnævnte gruppe er under sømandsskat.

Man henstiller påny, at det som et minimum sikres, at søfolk på udenlandske skibe ikke beskattes hårdere end søfolk på danske skibe. Med hensyn til disse punkter skal man tillade sig at henvise til ministerens bemærkninger af 17. maj 1982 (L 154 – bilag 27) til første henvendelse fra Rederiforeningen.

Endelig bemærker Rederiforeningen, at det særlige fradrag, der i dag ydes ved arbej-

de i udlandet, ikke forudsætter dokumentation for udgifter, samt at dokumenterede udgifter til kost og logi m.v. fratrækkes ved siden af fradraget. Dette taler efter Rederiforeningens opfattelse for, at søfolk på udenlandske skibe skulle tildeles et tilsvarende fradrag.

Sømændene under sømandsskatteordningen har et sømandsfradrag og et udenrigsfradrag. Det første kan ikke forhøjes selvom man kan dokumentere højere udgifter.

Standardfradraget kan ikke gives til personer der arbejder til søs eller f.eks. som eksportchauffører. Det er bevidst at man har holdt disse kategorier udenfor, formentlig fordi de under deres job antages at være ude en stor del af året, medens standardfradraget er beregnet for folk, der forholdsvis kortvarigt er ude, og hvor det ikke kan anses for det normale for dem.

Skattepligtige, der herefter ikke er berettiget til standardfradraget, kan i stedet fratække merudgifter, som kan dokumenteres eller sandsynliggøres, og som er nødvendiggjort af arbejdet i udlandet.

Det skal hertil bemærkes, at det som anført af Rederiforeningen er rigtigt, at der foruden procentfradraget ved arbejde i udlandet i visse tilfælde gives lønmodtagerne mulighed for at fradrage opholds- og forplejningsudgifter.

Dette gælder for personer, der ikke havde bopæl i det pågældende land ved ansættelsesforholdets begyndelse.

Afholder disse lønmodtagere selv opholds- og forplejningsudgifter gives der fradrag for disse efter sædvanlig dokumentation.

Disse tilfælde er næppe sammenlignelige med søfolkenes situation, da disse typisk vil have fri kost og logi om bord på skibene.

Rederiforeningen gør opmærksom på, at de i foreningens skrivelse af 31. marts anførte bemærkninger om *henvisningen til kildeskattelovens § 1* i ligningslovens § 33 A, stk. 1, ikke er kommenteret i redegørelsen til skatte- og afgiftsudvalget af 17. maj.

Det fremgår af Rederiforeningens henvendelse af 31. marts 1982 (L 154 - bilag 3), at man ønsker, at lempelse finder anvendelse i alle tilfælde, hvor udlandsopholdet har haft den varighed, der er fastsat i § 33 A, gennem en ophævelse af betingelsen i stk. 1 om, at de pågældende skal være fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1.

Hertil skal bemærkes, at hvis fuld skattepligt ikke består for en lønmodtager, der arbejder i udlandet, er der ingen dansk skat på lønindkomsten. Den pågældende vil heller ikke være begrænset skattepligtig af denne lønindkomst, idet begrænset skattepligt for lønindkomst forudsætter, at arbejdet udføres i Danmark. Der er således ingen dansk skat at lempe.

Tager man udgangspunkt i Rederiforeningens skrivelse af 31. marts 1982 (L 154 - bilag 3) fremgår det af eksemplerne, at der tænkes på følgende situationer:

1) En dansker bliver af sit firma udstationeret i udlandet for en længere årrække. Han ønsker derfor at opgive bopæl i Danmark. Dette sker 5 måneder efter udrejsen.

2) Skattepligt er ophørt. Fuld skattepligt genindtræder, fordi arbejdstageren mindre end 4 år efter udrejsen fra Danmark flytter til et land, hvis skattesystem ikke anerkendes som begrundende ophør af fuld skattepligt til Danmark. Fem måneder efter at fuld skattepligt er genindtrådt til Danmark, ophører den pågældendes arbejde i udlandet.

I ingen af disse tilfælde vil der blive givet lempelse, da der ikke har været ophold i udlandet på 6 måneders varighed, samtidig med at fuld skattepligt har bestået.

Dette foreslår Rederiforeningen ændret, gennem at betingelsen om fuld skattepligt til Danmark udgår.

Hensigten med bestemmelsen er at gøre danske virksomheder mere konkurrencedygtige i udlandet, ved at nedsætte den danske skat, der falder på den udenlandske lønindkomst.

Der skal således først og fremmest være en dansk skat, der kan nedsættes.

Rederiforeningens forslag vil medføre, at en dansker, der får arbejde i udlandet for en udenlandsk arbejdsgiver og som fraflytter til arbejdslandet, men hvis fulde skattepligt først ophører 5 måneder efter påbegyndelsen af hans arbejde i det nye bopælsland, skulle slippe for dansk skat for perioden fra han påbegynder sit nye arbejde og indtil fuld skattepligt til Danmark ophører. Dette gælder også selv om der er tale om reel emigration. Dette forekommer mindre rimeligt.

Forslaget vil endvidere medføre, at en person, der har bopæl og arbejde i udlandet, således at vedkommende arbejder i sit bo-

pælsland, vil kunne kræve skattefrihed i Danmark, hvis han bliver fuldt skattepligtig hertil, men fortsætter med sit tidligere arbejde. Dette forekommer ikke rimeligt, samtidig med, at situationen er meget atypisk.

Administrativt vil det i øvrigt være overordentligt vanskeligt, for ikke at sige umuligt at

kontrollere, om de øvrige betingelser for at anvende § 33 A er opfyldt. Blandt andet skulle man således være i stand til at kontrollere, hvor lang ferie den pågældende ønsker at påberåbe sig ved afgørelsen af, om tidsfristen i ligningslovens § 33 A er opfyldt.

Mogens Lykketoft

/ Jonna Sneum